

Het rijtuig en de heks...

Een welgesteld zaakman hield op met schrijven en wou door het raam kijken, doch een plotse dikke mist belette het hem. Hij besloot dus het prachtige smeedijzeren hek te sluiten. Voorzichtig nam hij een lantaarn en plots zag hij een verlicht rijtuig uit de nevels opdoemen. Het was het voertuig van het hof. Vier mannen haastten zich om hun paard terug in de stal te plaatsen. De rijke man had bemerkt dat ze in groot ornaat waren. Ze droegen rode en wijde mantels met goud omzoomd. Maar door de steeds wordende mist lette hij niet op de pijlers van het hek en was blij het te kunnen vergrendelen. De volgende ochtend zag de man echter dat een rode mantel aan het hek hing, verloren in de haast... Hij opende het hek, wou de rode mantel nemen en zag tot zijn allergrootse verbazing dat de mantel het op een loopje zette... ook de man begon te lopen... hij haalde de mantel in en wou hem nemen maar dit lukte niet. Toch rukte hij er de zoom van af. "Blijf van mijn kleren" riep iemand met valse stem. Nu wist hij, dat het de heks was die zich onzichtbaar gemaakt had. Thuisgekomen zag de heks dat de gouden zoom ontbrak. Onmiddellijk nam ze haar naaidoos en sprak: "Met gulden naald en gouden draad wordt vlug de klus geklaard" en de heks toog naar het huis van de zaakman. Deze had reeds voorzichtigheidsbehalve het hekken gesloten maar zag de wandelende mantel. "Wat wil je?" riep hij. , "Met gulden naald en gouden draad wordt vlug de klus geklaard," fleemde de heks. De man wist dat de vrouw niet te betrouwen was maar zocht een list om de rode mantel naar het paleis te brengen. Hij opende het hekken en sprak "Kom binnen," zei hij argwanend. Overwachts begon de gouden naald te spreken tegen de heks: "Ik naai alleen voor de jongste knecht, want ik heb reeds lang mijn naaldboog op hem laten vallen" zei de verliefde naald. "Ik zal hem echter nooit prikken, maar jou wel, op voorwaarde dat de mantel op zijn plaats wordt gelegd." De heks wou niet geprikt worden en zo kwam de rode mantel terug in het bezit van de hofdienaar die er juist naar zocht. "Wat een geluk" mompelde de knecht. "VOORTIJN NAAI IK ALLEEN sprak VOOR JOU EN VOOR JE AANSTAAANDE VROUW" verzekerde de naald die in 't midden van de mantel lag... "Dit komt voor mekaar" antwoordde de jonge man WANT OOK IK HEB MIJN OOG LIT EN VALLEN OP HET LEFSTE MESSIE DAT IK KEN!...